

KONVENCIJA**dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo koreguojant asocijuotų įmonių pelną**

EUROPOS EKONOMINĖS BENDRIJOS STEIGIMO SUTARTIES AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

SIEKIAMOS įgyvendinti tos Sutarties 220 straipsnį, pagal kurį jos įsipareigojo pradėti derybas viena su kita, kad savo nacionaliniams subjektams užtikrintų dvigubo apmokestinimo panaikinimą,

ATSIŽVELGDAMOS į dvigubo apmokestinimo išvengimo koreguojant asocijuotų įmonių pelną svarbą,

NUSPRENDĖ sudaryti šią Konvenciją ir šiam tikslui savo įgaliotaisiais atstovais paskyrė:

JO DIDENYBĖ BELGŲ KARALIUS:

Philippe de SCHOUTHEETE de TERVARENT,
Nepaprastąjį ir įgaliotąjį ambasadorių;

JOS DIDENYBĖ DANIJOS KARALIENĖ:

Niels Helveg PETERSEN,
Ekonomikos reikalų ministrą;

VOKIETIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS:

Theo WAIGEL,
Federalinį finansų ministrą;

Jürgen TRUMPF,
Nepaprastąjį ir įgaliotąjį ambasadorių;

GRAIKIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS:

Ioannis PALAIOKRASSAS,
Finansų ministrą;

JO DIDENYBĖ ISPANIJOS KARALIUS:

Carlos SOLCHAGA CATALÁN,
Ekonomikos reikalų ir finansų ministrą;

PRANCŪZIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS:

Jean VIDAL,
Nepaprastąjį ir įgaliotąjį ambasadorių;

AIRIJOS PREZIDENTĖ:

Albert REYNOLDS,
Finansų ministrą;

ITALIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS:

Stefano DE LUCA,
Valstybės sekretorių finansams;

JO PRAKILNYBĖ LIUKSEMBURGO DIDYSIS HERCOGAS:

Jean-Claude JUNCKER,
Biudžeto ministrą, Finansų ministrą, Darbo ministrą;

JOS DIDENYBĖ NYDERLANDŲ KARALIENĖ:

P.C. NIEMAN,
Nepaprastąjį ir įgaliojimąjį ambasadorių;

PORTUGALIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS:

Miguel BELEZA,
Finansų ministrą;

JOS DIDENYBĖ JUNG TINĖS DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖS KARALIENĖ:

David H.A. HANNAY KCMG,
Nepaprastąjį ir įgaliojimąjį ambasadorių;

KURIE, posėdžiavę Taryboje ir pasikeitę tinkamai įformintais ir patvirtintais įgaliojamaisiais raštais,

SUSITARĖ:

I SKYRIUS

KONVENCIJOS TAIKymo SRITIS

1 straipsnis

1. Ši Konvencija taikoma tais atvejais, kai apmokestinimo tikslais pelnas, kuris yra įskaitytas į Susitariančios Valstybės įmonės pelną, taip pat yra įskaitytas ar gali būti įskaitytas į kitos Susitariančios Valstybės įmonės pelną, remiantis tuo, kad nebuvo laikomasi principų, išdėstytų 4 straipsnyje ir taikomų tiesiogiai arba atitinkamos valstybės teisės atitinkamose nuostatose.

2. Taikant šią Konvenciją, vienoje Susitariančiojoje Valstybėje esanti kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės nuolatinė buveinė yra laikoma įmone tos valstybės, kurioje ji yra.

3. 1 dalis taip pat taikoma, kai bet kurios atitinkamos įmonės turėjo nuostolių, o ne pelno.

2 straipsnis

1. Ši Konvencija taikoma pajamų mokesčiams.

2. Esami mokesčiai, kuriems taikoma ši Konvencija, visų pirma yra šie:

a) Belgijoje:

- impôt des personnes physiques/personenbelasting,
- impôt des sociétés/vennootschapsbelasting,

— impôt des personnes morales/rechtspersonenbelasting,

— impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders,

— taxe communale et la taxe d'agglomération additionnelles à l'impôt des personnes physiques/aanvullende gemeentebelasting en agglomeratiebelasting op de personenbelasting;

b) Danijoje:

— selskabsskat,

— indkomstskat til staten,

— kommunale indkomstskat,

— amtskommunal indkomstskat,

— særlig indkomstskat,

— kirkeskat,

— udbytteskat,

— renteskat,

— royaltyskat,

— frigørelsesafgift;

- c) Vokietijoje:
- Einkommensteuer,
 - Körperschaftsteuer,
 - Gewerbesteuer, tiek, kiek šis mokestis taikomas komercinės veiklos pelnui;
- d) Graikijoje:
- Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων,
 - Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων,
 - εισφορά υπέρ των επιχειρήσεων ύδρευσης και αποχέτευσης;
- e) Ispanijoje:
- impuesto sobre la renta de las personas físicas,
 - impuesto sobre sociedades;
- f) Prancūzijoje:
- impôt sur le revenu,
 - impôt sur les sociétés;
- g) Airijoje:
- Income Tax,
 - Corporation Tax;
- h) Italijoje:
- imposta sul reddito delle persone fisiche,
 - imposta sul reddito delle persone giuridiche,
 - imposta locale sui redditi;
- i) Liuksemburge:
- impôt sur le revenu des personnes physiques,
 - impôt sur le revenu des collectivités,
 - impôt commercial, in so far as this tax is based on trading profits;
- j) Nyderlanduose:
- inkomstenbelasting,
 - vennootschapsbelasting;
- k) Portugalijoje:
- imposto sobre o rendimento das pessoas singulares,
 - imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas,
 - derrama para os municípios sobre o imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas;
- l) Jungtinėje Karalystėje:
- Income Tax,
 - Corporation Tax.

3. Ši Konvencija taip pat taikoma visiems tapatiems ar panašioms mokesčiams, nustatytiems po jos pasirašymo šalia arba vietoje esamų mokesčių. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos informuoja viena kitą apie bet kokius pokyčius savo nacionalinėje teisėje.

II SKYRIUS

BENDROSIS NUOSTATOS

I skirsnis

Sąvokų apibrėžimai

3 straipsnis

1. Šioje Konvencijoje: „kompetentinga institucija“ – tai:

- Belgijoje: De Minister van Financiën arba įgaliotas atstovas,
Le Ministre des Finances arba įgaliotas atstovas,
- Danijoje: Skatteministeren arba įgaliotas atstovas,
- Vokietijoje: Der Bundesminister der Finanzen arba įgaliotas atstovas,
- Graikijoje: Ο Υπουργός των Οικονομικών arba įgaliotas atstovas,
- Ispanijoje: El Ministro de Economía y Hacienda arba įgaliotas atstovas,
- Prancūzijoje: Le Ministre chargé du budget arba įgaliotas atstovas,
- Airijoje: The Revenue Commissioners arba įgaliotas atstovas,
- Italijoje: Il Ministro delle Finanze arba įgaliotas atstovas,
- Liuksemburge: Le Ministre des Finances arba įgaliotas atstovas,

- Nyderlanduose: De Minister van Financiën arba įgaliotas atstovas,
- Portugalijoje: O Ministro das Finanças arba įgaliotas atstovas,
- Jungtinėje Kara-lystėje: The Commissioners of Inland Revenue arba įgaliotas atstovas.

2. Bet kurio šioje Konvencijoje neapibrėžto termino reikšmė, išskyrus tuos atvejus, kai kontekstas reikalauja kitaip, yra tokia, kokia yra nustatyta pagal sutartį dėl dvigubo apmokestinimo tarp atitinkamų valstybių.

II skirsnis

Principai, taikomi koreguojant asociuotų įmonių pelną bei paskiriant pelną nuolatinėms buveinėms

4 straipsnis

Taikant šią Konvenciją, laikomasi šių principų:

- 1) Jeigu:
 - a) Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale, arba
 - b) tie patys asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale,

ir kiekvienu atveju tarp šių dviejų įmonių jų komerciniams ar finansiniams santykiams yra sudaromos ar nustatomos tokios sąlygos, kurios skiriasi nuo tų, kurios būtų sudarytos tarp dviejų nepriklausomų įmonių, tada visas pelnas, kuris, jei nebūtų šių sąlygų, būtų gautas vienoje iš šių įmonių, bet, dėl šių sąlygų, nebuvo gautas, gali būti įskaitytas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.
- 2) Kai Susitariančiosios Valstybės įmonė vykdo veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai nuolatinėi buveinei paskiriamas pelnas, kurį ji galėjo tikėtis gauti, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, vykdanči tą pačią ar panašią veiklą tomis pačiomis arba panašiomis sąlygomis, ir visiškai nepriklausomai sudarytų sandorius su ta įmone, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

5 straipsnis

Kai Susitariančioji Valstybė ketina koreguoti įmonės pelną pagal 4 straipsnyje išdėstytus principus, ji laiku informuoja tą įmonę apie ketinamus atlikti veiksmus ir suteikia jai galimybę informuoti kitą įmonę, kad toji kita įmonė turėtų galimybę savo ruožtu informuoti kitą Susitariančiąją Valstybę.

Tačiau tokią informaciją teikiančiai Susitariančiajai Valstybei netrukdoma atlikti pasiūlyto koregavimo.

Jei suteikus tokią informaciją abi įmonės ir kita Susitariančioji Valstybė sutinka su koregavimu, 6 ir 7 straipsniai nėra taikomi.

III skirsnis

Abipusis susitarimas ir arbitražo procedūra

6 straipsnis

1. Kai įmonė mano, kad bet kuriuo atveju, kai taikoma ši Konvencija, nebuvo laikomasi 4 straipsnyje išdėstytų principų, ji gali, nepriklausomai nuo atitinkamų Susitariančiųjų Valstybių nacionalinėje teisėje numatytų teisės gynimo priemonių, pateikti savo argumentus Susitariančiosios Valstybės, kurios įmone ji yra ar kurioje yra jos nuolatinė buveinė, kompetentingai institucijai. Argumentai turi būti pateikti per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių taikomas ar galėtų būti taikomas dvigubas apmokestinimas, kaip apibrėžta 1 straipsnyje.

Tuo pačiu metu įmonė praneša kompetentingai institucijai, jei su šia byla gali būti susijusios kitos Susitariančiosios Valstybės. Kompetentinga institucija nedelsdama informuoja tų kitų Susitariančiųjų Valstybių kompetentingas institucijas.

2. Jei kompetentingai institucijai skundas atrodo tinkamai pagrįstas ir jei ji pati negali rasti patenkinamo sprendimo, ji stengiasi šią bylą išspręsti abipusiu susitarimu su bet kurios kitos atitinkamos Susitariančiosios Valstybės kompetentinga institucija, pagal 4 straipsnyje išdėstytus principus siekiant išvengti dvigubo apmokestinimo. Bet koks pasiektas abipusis susitarimas yra įgyvendinamas neatsižvelgiant į jokių atitinkamų Susitariančiųjų Valstybių nacionalinėje teisėje nustatytus terminus.

7 straipsnis

1. Jei atitinkamoms kompetentingoms institucijoms nepavyksta pasiekti 6 straipsnyje minimo susitarimo, dėl kurio būtų išvengta dvigubo apmokestinimo, per dvejus metus nuo tos dienos, kai pagal 6 straipsnio 1 dalį argumentai buvo pateikti vienai iš kompetentingų institucijų, jos sudaro patariamąją komisiją, kurios užduotis – pareikšti nuomonę dėl dvigubo apmokestinamo išvengimo konkrečiu atveju.

Įmonės gali pasinaudoti atitinkamų Susitariančiųjų Valstybių nacionalinėje teisėje numatytais teisės gynimo priemonėmis; tačiau, jei byla buvo pateikta teismui, pirmoje pastraipoje minėtas dvejų metų terminas skaičiuojamas nuo tos dienos, kai buvo priimtas galutinės instancijos apeliacinio teismo sprendimas.

2. Bylos pateikimas patariamajai komisijai netrukdo Susitariančiajai Valstybei pradėti ar tęsti su tais pačiais klausimais susijusį teismo arba administracinių nuobaudų procesą.

3. Kai pagal Susitariančiosios Valstybės nacionalinę teisę tos valstybės kompetentingos institucijos negali nukrypti nuo tos valstybės teismų sprendimų, 1 dalis netaikoma, išskyrus atvejus, kai tos valstybės asocijuota įmonė leido praeiti tokiam laikotarpiui, per kurį baigėsi skundo pateikimo terminas, arba atsiėmė bet kokią tokią skundą prieš priimant sprendimą. Jeigu skundas yra susijęs ir tiek, kiek jis yra susijęs, su 6 straipsnyje nepamėtais klausimais, ši nuostata neturi jam įtakos.

4. Kompetentingos institucijos gali bendru susitarimu ir su atitinkamų asocijuotų įmonių sutikimu netaikyti 1 dalyje minimų terminų.

5. Jeigu netaikomos 1–4 dalių nuostatos, kiekvienos iš asocijuotų įmonių teisės, kaip nustatyta 6 straipsnyje, nepasikeičia.

8 straipsnis

1. Jei teismo ar administracinis procesas pasibaigė galutiniu sprendimu, jog dėl veiksmų, po kurių buvo koreguotas pelno perdėimas pagal 4 straipsnį, vienai iš atitinkamų įmonių yra taikytina griežta sankcija, Susitariančiosios Valstybės kompetentinga institucija neprivalo inicijuoti abipusio susitarimo procedūros ar sudaryti 7 straipsnyje minimą patariamąją komisiją.

2. Jei teismo ar administracinis procesas, pradėtas siekiant priimti sprendimą, jog dėl veiksmų, po kurių buvo koreguotas pelnas pagal 4 straipsnį, vienai iš atitinkamų įmonių yra taikytina griežta sankcija, vyksta vienu metu su bet kuria iš 6 ir 7 straipsniuose minimų procedūrų, kompetentingos institucijos gali sustabdyti pastarąją procedūrą tol, kol bus užbaigtas teismo ar administracinis procesas.

9 straipsnis

1. 7 straipsnio 1 dalyje minimą patariamąją komisiją, be jos pirmininko, sudaro:

- po du kiekvienos atitinkamos kompetentingos institucijos atstovus; kompetentingų institucijų susitarimu šis skaičius gali būti sumažintas iki vieno,
- lyginis nepriklausomų autoritetą turinčių asmenų skaičius, kurie yra skiriami bendru susitarimu iš 4 dalyje minimo asmenų sąrašo arba, nesant susitarimo, atitinkamoms kompetentingoms institucijoms traukiant burtus.

2. Skiriant nepriklausomus autoritetą turinčius asmenis, kiekvienam iš jų pagal nepriklausomų asmenų skyrimo taisykles skiriamas pakaitinis narys tiems atvejams, kai nepriklausomi asmenys negali vykdyti savo pareigų.

3. Traukiant burtus, kiekviena kompetentinga institucija bet kokiomis iš anksto atitinkamų kompetentingų institucijų sutartomis aplinkybėmis arba vienu iš toliau išvardytų atvejų gali nesutikti su bet kurio konkretaus nepriklausomo autoritetą turinčio asmens skyrimu:

- kai tas asmuo priklauso ar dirba vienai iš atitinkamų mokesčių administracijų,

- kai tas asmuo vienoje iš asocijuotų įmonių ar kiekvienoje iš jų turi, ar turėjo, didelį akcijų paketą arba yra ar buvo jos darbuotojas ar patarėjas,

- kai tas asmuo neužtikrina pakankamo objektyvumo nagrinėjant bylą ar bylas, dėl kurių reikės priimti sprendimą.

4. Į nepriklausomų autoritetą turinčių asmenų sąrašą įeina visi Susitariančiųjų Valstybių pasiūlyti nepriklausomi asmenys. Šiuo tikslu kiekviena Susitariančioji Valstybė pasiūlo po penkis asmenis ir apie tai informuoja Europos Bendrijų Tarybos generalinį sekretorių.

Šie asmenys turi būti vienos iš Susitariančiųjų Valstybių piliečiai ir gyventi teritorijoje, kuriai taikoma ši Konvencija. Šie asmenys turi būti kompetetingi ir nepriklausomi.

Susitariančiosios Valstybės gali daryti pirmoje pastraipoje minimo sąrašo pakeitimus; apie tai jos nedelsdamos informuoja Europos Bendrijų Tarybos generalinį sekretorių.

5. Pagal 1 dalį paskirti atstovai ir nepriklausomi autoritetą turintys asmenys iš 4 dalyje minimame sąrašė esančių autoritetą turinčių asmenų išrenka pirmininką, nepažeidžiant kiekvienos atitinkamos kompetentingos institucijos teisės vienu iš 3 dalyje minimų atvejų nesutikti su taip išrinkto autoritetą turinčio asmens paskyrimu.

Pirmininkas turi turėti paskyrimui į jo šalies aukščiausias teismines įstaigas reikalingą kvalifikaciją arba būti pripažintą kompetenciją turinčiu teisininku.

6. Patariamąsios komisijos nariai negali atskleisti jokios informacijos, su kuria susipažino tam tikro proceso metu. Susitariančiosios Valstybės priima atitinkamas nuostatas, numatančias sankcijas už bet kokią įsipareigojimo neatskleisti informacijos nesilaikymą. Jos nedelsdamos informuoja Europos Bendrijų Komisiją apie priemones, kurių buvo imtasi. Europos Bendrijų Komisija informuoja kitas Susitariančiąsias Valstybes.

7. Susitariančiosios Valstybės imasi visų būtinų priemonių, kad užtikrintų, jog perdavus bylas patariamajai komisijai ji susirenka nedelsdama.

10 straipsnis

1. Taikant 7 straipsnyje minimą procedūrą atitinkamos asocijuotos įmonės gali pateikti bet kokią informaciją, įrodymus arba dokumentus, kurie, jų manymu, galėtų padėti patariamajai komisijai priimti sprendimą. Įmonės ir atitinkamų Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos patenkina bet kokius patariamąsios komisijos prašymus pateikti informaciją, įrodymus arba dokumentus. Tačiau bet kurios Susitariančiosios Valstybės kompetentingos institucijos nėra įpareigosotos:

- a) vykdyti administracines priemones, kurios nesuderinamos su tos valstybės nacionaline teise arba įprasta administracine tvarka;

b) teikti informaciją, kuri neteikiama pagal tos valstybės nacionalinę teisę arba įprastą administracinę tvarką;

14 straipsnis

arba

Šioje Konvencijoje dvigubas pelno apmokestinimas laikomas panaikintas, jeigu:

c) teikti informaciją, kuri atskleistų prekybos, verslo, pramoninę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (*ordre public*).

a) pelnas įtraukiamas į apmokestinamo pelno skaičiavimą tik vienoje valstybėje;

arba

2. Kiekviena asocijuota įmonė savo prašymu gali dalyvauti arba būti atstovaujama patariamąsios komisijos darbe. Patariamąsios komisijos prašymu kiekviena asocijuota įmonė dalyvauja arba yra atstovaujama komisijos darbe.

b) vienoje valstybėje apskaičiuota pelno mokesčio suma sumažinama tokia suma, kuri lygi kitoje valstybėje apskaičiuotam pelno mokesčiui.

11 straipsnis

1. 7 straipsnyje minima patariamoji komisija pareiškia savo nuomonę per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai jai buvo pateiktas klausimas.

Patariamoji komisija turi pagrįsti savo nuomonę 4 straipsniu.

2. Patariamoji komisija savo nuomonę priima paprasta narių balsų dauguma. Atitinkamos kompetentingos institucijos gali susitarti dėl papildomų darbo tvarkos taisyklių.

3. Patariamąsios komisijos veiklos išlaidas, išskyrus išlaidas, kurias patiria asocijuotos įmonės, lygiomis dalimis pasidalija atitinkamos Susitariančiosios Valstybės.

12 straipsnis

1. 7 straipsnyje nurodytoje procedūroje dalyvaujančios kompetentingos institucijos, laikydamosi 4 straipsnio, sprendimą, dėl kurio išvengiama dvigubo apmokestinimo, bendru sutarimu priima per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai patariamoji komisija pareiškė savo nuomonę.

Kompetentingos institucijos gali priimti sprendimą, kuris skiriasi nuo patariamąsios komisijos nuomonės. Jeigu nepasiekiamas susitarimas, jos turi laikytis tos nuomonės.

2. Atitinkamoms įmonėms sutikus, kompetentingos institucijos gali susitarti paskelbti 1 dalyje minimą sprendimą.

13 straipsnis

Jeigu Susitariančiųjų Valstybių priimti sprendimai dėl pelno, atsiradusio dėl sandorio tarp asocijuotų įmonių, apmokestinimo tapo galutiniais, tai netrukdo pasinaudoti 6 ir 7 straipsniuose minimomis procedūromis.

III SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

15 straipsnis

Niekas šioje Konvencijoje neturi poveikio siekiant vykdyti platesnius išipareigojimus dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo koreguojant asocijuotų įmonių pelną, kurie atsirado dėl kitų konvencijų, kurių šalimis yra arba taps Susitariančiosios Valstybės, arba dėl Susitariančiųjų Valstybių nacionalinės teisės.

16 straipsnis

1. Šios Konvencijos taikymo teritorija apibrėžiama Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties 227 straipsnio 1 dalyje, nepažeidžiant šio straipsnio 2 dalies.

2. Ši Konvencija netaikoma:

— Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties IV priede nurodytoms Prancūzijos teritorijoms,

— Farerų saloms ir Grenlandijai.

17 straipsnis

Konvenciją ratifikuos Susitariančiosios Valstybės. Ratifikavimo dokumentai bus deponuojami Europos Bendrijų Tarybos generalinio sekretoriaus kanceliarijoje.

18 straipsnis

Ši Konvencija įsigalioja pirmą trečio mėnesio dieną po to, kai paskutinė pasirašiusi valstybė deponuoja ratifikavimo dokumentą. Konvencija taikoma 6 straipsnio 1 dalyje minimai procedūrai, pradėtai po jos įsigaliojimo.

19 straipsnis

Europos Bendrijų Tarybos generalinis sekretorius visoms Susitariančioms Valstybėms praneša apie:

- a) kiekvieno ratifikavimo dokumento deponavimą;
- b) šios Konvencijos įsigaliojimo dieną;
- c) Susitariančiųjų Valstybių paskirtų nepriklausomų autoritetą turinčių asmenų sąrašą ir bet kokius jo pakeitimus remiantis 9 straipsnio 4 dalimi.

20 straipsnis

Ši Konvencija sudaroma penkerių metų laikotarpiui. Likus šešioms mėnesiams iki to laikotarpio pabaigos, Susitariančiosios Valstybės susitiks nuspręsti dėl Konvencijos pratęsimo arba bet kokios kitos tinkamos priemonės.

21 straipsnis

Kiekviena Susitariančioji Valstybė bet kuriuo metu gali prašyti peržiūrėti šią Konvenciją. Tokiu atveju Europos Bendrijų Tarybos pirmininkas sušauks konferenciją Konvencijai peržiūrėti.

22 straipsnis

Ši vienu originaliu egzemplioriumi airių, anglų, danų, graikų, ispanų, italų, olandų, portugalų, prancūzų ir vokiečių kalbomis sudaryta Konvencija, kurios visi dešimt tekstų yra autentiški, deponuojama Europos Bendrijų Tarybos generalinio sekretoriato archyvuose. Patvirtintą kopiją Generalinis sekretorius perduoda kiekvienos pasirašančiosios valstybės vyriausybei.

TAI PALIUDYDAMI šią konvenciją pasirašė toliau nurodyti įgaliotieji atstovai.

BAIGIAMASIS AKTAS

AUKŠTŪJŲ SUSITARIANČIŪJŲ ŠALIŲ ĮGALIOTIEJI ATSTOVAI,

posėdžiavę Briuselyje tūkstantis devyni šimtai devyniasdešimtųjų metų liepos dvidešimt trečią dieną, kad pasirašytų Konvenciją dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo koreguojant asocijuotų įmonių pelną,

pasirašydami pirmiau minėtą Konvenciją,

a) priėmė šias prie Baigiamojo akto pridedamas bendras deklaracijas:

- Deklaraciją dėl 4 straipsnio 1 dalies,
- Deklaraciją dėl 9 straipsnio 6 dalies,
- Deklaraciją dėl 13 straipsnio;

b) atsižvelgė į šias prie Baigiamojo akto pridedamas vienašales deklaracijas:

- Prancūzijos ir Jungtinės Karalystės deklaraciją dėl 7 straipsnio,
 - Susitariančiųjų Valstybių individualias deklaracijas dėl 8 straipsnio,
 - Vokietijos Federacinės Respublikos deklaraciją dėl 16 straipsnio.
-

BENDROS DEKLARACIJOS

Deklaracija dėl 4 straipsnio 1 dalies

4 straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos atvejams, kai sandoris sudaromas tiesiogiai tarp dviejų teisiškai atskirų įmonių, ir atvejams, kai sandoris sudaromas tarp vienos įmonės ir kitos įmonės nuolatinės buveinės, esančios trečiojoje šalyje.

Deklaracija dėl 9 straipsnio 6 dalies

Valstybės narės turi visišką laisvę dėl atitinkamų nuostatų, priimamų numatant sankcijas už bet kokį įsipareigojimo neatskleisti informacijos nesilaikymą, pobūdžio ir taikymo srities.

Deklaracija dėl 13 straipsnio

Kai atitinkamose vienoje ar keliose Susitariančiųjų Valstybių sprendimai dėl apmokestinimo, dėl kurių buvo pradamos 6 ir 7 straipsniuose minimos procedūros, buvo pakeisti užbaigus 6 straipsnyje minimą procedūrą arba priėmus 12 straipsnyje minimą sprendimą, ir kai nustatomas dvigubas apmokestinimas kaip apibrėžta 1 straipsnyje, atsižvelgiant į tos procedūros arba to sprendimo rezultatus, taikomi 6 ir 7 straipsniai.

VIENAŠALĖS DEKLARACIJOS**Deklaracija dėl 7 straipsnio**

Prancūzija ir Jungtinė Karalystė paskelbia, kad taikys 7 straipsnio 3 dalį.

Susitariančiųjų Valstybių individualios deklaracijos dėl 8 straipsnio*Belgija*

Terminas „griežta sankcija“ reiškia baudžiamąją sankciją arba administracinę nuobaudą, kai:

- siekiant išvengti mokesčių mokėjimo įvykdytas nusikaltimas bendrosios teisės srityje,
- arba turint nesąžiningų ketinimų arba siekiant padaryti žalą įvykdyti Pajamų mokesčio kodekso nuostatų arba jį įgyvendinant priimtų sprendimų pažeidimai.

Danija

Sąvoka „griežta sankcija“ reiškia bausmę už tyčinius baudžiamosios teisės arba tam tikrų teisės aktų nuostatų pažeidimus tais atvejais, kurie negali būti reglamentuojami administracinėmis priemonėmis.

Mokesčių teisės nuostatų pažeidimo atvejai paprastai gali būti reglamentuojami administracinėmis priemonėmis, kai laikoma, kad pažeidimas neužtrauks didesnės bausmės nei bauda.

Vokietija

Mokesčių įstatymų pažeidimas, už kurį numatyta „griežta sankcija“, yra bet koks mokesčių įstatymų pažeidimas, už kurį baudžiama laisvės atėmimu, baudžiamosiomis sankcijomis arba administracinėmis nuobaudomis.

Graikija

Pagal Graikijos teisės aktus, reglamentuojančius apmokestinimą, įmonei gali būti skiriamos „griežtos sankcijos“, jeigu ji:

- 1) nepateikia deklaracijų arba pateikia neteisingas deklaracijas dėl mokesčių, rinkliavų arba įnašų, kurie turi būti atskaitomi ir sumokėti valstybei pagal galiojančias nuostatas, arba dėl pridėtinės vertės mokesčio, apyvartos mokesčio arba specialaus mokesčio prabangos prekėms, jeigu bendra pirmiau minėtų mokesčių, rinkliavų ir įnašų suma, kuri turėjo būti deklaruota ir sumokėta valstybei dėl prekybos arba kitos veiklos, atliktos per šešių mėnesių laikotarpį, viršija šešis šimtus tūkstančių (600 000) drachmų arba vieną milijoną (1 000 000) drachmų per vienerių kalendorinių metų laikotarpį;
- 2) nepateikia deklaracijos dėl pajamų mokesčio, jeigu mokestis, kurį reikia sumokėti dėl nedeklaruotų pajamų, yra didesnis nei trys šimtai tūkstančių (300 000) drachmų;
- 3) nepateikia konkrečių apmokestinimo duomenų, nustatytų Mokesčių duomenų kodekse;
- 4) pateikia duomenis, pirmiau minėtus 3 punkte, kuriuose neteisingai nurodyta kiekis, vieneto kaina arba vertė, jeigu rezultatų neatitikimas viršija dešimt procentų (10 %) visos bendros prekių, paslaugų teikimo arba apskritai prekybos vertės sumos;

- 5) netiksliai tvarko buhalterijos knygas ir apskaitos dokumentus, kaip reikalaujama Mokesčių duomenų kodekse, jeigu toks netikslumas buvo pastebėtas per įprastą patikrinimą, kurio išvados buvo patvirtintos administraciniu neatitikimo arba dėl to, kad baigėsi skundo pateikimo terminas, arba galutiniu administracinio teismo sprendimu su sąlyga, kad neatitikimas tarp bendrųjų pajamų ir deklaruojamų pajamų yra didesnis nei dvidešimt procentų (20 %) ir bet koku atveju ne mažesnis nei vienas milijonas (1 000 000) drachmų;
- 6) nesilaiko įpareigojimo tvarkyti buhalterijos knygas ir apskaitos dokumentus, kaip nustatyta atitinkamose Mokesčių duomenų kodekso nuostatose;
- 7) išduoda klaidingas ar fiktyvias, arba pati suklastoja, prekių pardavimo arba paslaugų teikimo sąskaitas arba bet kokius kitus apmokestinimo duomenis, kaip nurodyta pirmiau minėtame 3 punkte.

Apmokestinimo dokumentas laikomas klaidingu, jei jis buvo perforuotas arba pažymėtas bet koku būdu be tinkamo autentiškumo patvirtinimo atitinkamuose kompetentingos mokesčių institucijos dokumentuose, jeigu tai nepatvirtinta žinant, kad apmokestinimo dokumentui reikia tokio autentiškumo patvirtinimo. Apmokestinimo dokumentas taip pat laikomas klaidingu, jeigu originalo arba jo kopijos turinys ir kiti duomenys skiriasi nuo tų, kurie nurodyti to dokumento šaknelėje.

Apmokestinimo dokumentas laikomas fiktyviu, jeigu jis buvo išduotas sandoriui, sandorio daliai, pervedimui arba dėl kitos priežasties, kurie neužregistruoti bendroje apskaitoje, arba sandoriui, kurį atliko kiti, nei nurodyta apmokestinimo dokumente, asmenys;

- 8) žino apie atliekamo veiksmo ketinimą ir bet koku būdu bendradarbiauja klaidingų apmokestinimo dokumentų parengime, arba žino, kad dokumentai yra klaidingi arba fiktyvūs ir bet koku būdu bendradarbiauja juos išduodant, arba priima klaidingus, fiktyvius ar suklastotus apmokestinimo dokumentus, kentindama nuslėpti apmokestinimui svarbius duomenis.

Ispanija

Terminas „griežtos sankcijos“ apima administracines nuobaudas už rimtus pažeidimus mokesčių srityje, taip pat baudžiamąsias sankcijas už mokesčių institucijoms įvykdytus nusikaltimus.

Prancūzija

Terminas „griežtos sankcijos“ apima baudžiamąsias sankcijas ir nuobaudas mokesčių srityje, tokias kaip mokesčių negrąžinimą gavus šaukimą, nesąžiningumą, nesąžiningą praktiką, mokesčių inspekcijos nurodymų nevykdymą, slaptus mokėjimus ar įnašus, arba piktnaudžiavimą teisėmis.

Airija

„Griežtos sankcijos“ apima sankcijas už:

- a) mokesčių negrąžinimą;
- b) nesąžiningai arba per aplaidumą atliktą neteisingą grąžinimą;
- c) netinkamą apskaitos dokumentų tvarkymą;
- d) dokumentų ir įrašų neparengimą tikrinimui,
- e) trukdymą asmenims, turintiems įstatyminių įgaliojimų;
- f) nepranešimą apie apmokestinimą mokesčiais;
- g) melagingą pareiškimą siekiant gauti išmoką.

Teisės aktų nuostatos, reglamentuojančios šiuos nusikaltimus 1990 m. liepos 3 d. yra šios:

- 1967 m. Pajamų mokesčio įstatymo XXXV dalis,
- 1968 m. Finansų įstatymo 6 skirsnis,
- 1976 m. Bendrovių pelno mokesčio įstatymo XIV dalis,
- 1983 m. Finansų įstatymo 94 skirsnis.

Tai apima ir visas kitas vėlesnes nuostatas, pakeičiančias, iš dalies keičiančias arba atnaujinančias Baudžiamąjį kodeksą.

Italija

Terminas „griežtos sankcijos“ reiškia sankcijas, nustatytas už neteisėtas veikas, sudarančias nusikaltimą mokesčių srityje pagal nacionalinę teisę.

Liuksemburgas

Liuksemburgas mano, kad „griežta sankcija“ yra tai, ką kitos Susitariančiosios Valstybės laiko griežta sankcija pagal 8 straipsnį.

Nyderlandai

Terminas „griežtos sankcijos“ reiškia teisėjo paskirtą sankciją už bet kokią tyčinę veiką, kuri minima Bendrojo mokesčių įstatymo 68 straipsnyje.

Portugalija

Terminai „griežtos sankcijos“ apima baudžiamąsias sankcijas ir kitas nuobaudas mokesčių srityje, taikomas už pažeidimus, įvykdytus ketinant sukčiauti, arba už kuriuos skiriama bauda viršija 1 000 000 (vieną milijoną) eskudų.

Jungtinė Karalystė

Jungtinė Karalystė aiškina terminą „griežta sankcija“ kaip apimančią baudžiamąsias sankcijas ir administracines nuobaudas už mokesčių tikslais nesąžiningai arba per aplaidumą pateiktas neteisingas ataskaitas, prašymus arba grąžinimus.

Vokietijos Federacinės Respublikos deklaracija dėl 16 straipsnio

Vokietijos Federacinės Respublikos Vyriausybė, pateikdama ratifikavimo dokumentą, pasilieka teisę paskelbti, kad Konvencija taip pat taikoma Berlyno žemei.
